

žal, ogromen venec iz belih nagelnov, lilij in vrtnic, na trakovih so bila imena pokojnikoma najdražjih bitij: Lofija, Maks, Ernst.

Dne 3. julija popoldne so krsti ob cesarjevi navzočnosti še enkrat slovesno blagoslovili, nato pa ju je vlak odpeljal v Töchlarn ob Donavi. Tu so krsti prepeljali čez Donavo in ju prenesli v grajsko župno cerkev v Artstätten, kjer si je nadvojvoda izbral zadnje počivališče. Dne 4. julija se je vsilil svečani rekviem, nato so dvignili krsti in ju skozi park nesli v grobnico, in ju tam položili k večnemu počitku. Združena v življenju in v smrti, sta blaga pokojnika zdaj za večno združena pri Njemu, ki sta ga v življe, nju pred vsem svetom spoznavala, kateremu sta bila iz srca vdana. Nas pa, ki žalujemo ob preranem grobu, naj tolaži zavest, da ima Avstrija zopet dva zaščitnika in priprošnjika pri Bogu, ki ji bota izprosila pravo srečo in blagostanje.

Dne 3. julija t. l. je bila v tukajšnji samostanski cerkvi slovesna maša radušnica za visoka pokojnika, katere se je udeležilo vse učiteljstvo in šolska mladina, ki je ta dan tudi mnogostevilno pristopila k sv. obhajilu. Dan je bil pouka prost.

Posledice sarajevskega umora. Stroga poizvedovanja in kazenska preiskava proti morilecema so doignale, da je bil atentat na prestolonaslednika zamišljen in sklenjen v dalehosečni velikosrbski karoti, katere niti vodijo v Belgrad. Taj sta oba napadalca Srba, oba sta priznala, da sta ravnala iz narodnih razlogov, oba sta dalje časa živela v Belgradu in bomba je bila belgradskega izvora.

Zato je Avstrija izročila Srbiji, nato v kateri je zahtevala: Srbi vlada naj obsodi proti Avstro-Ogrski naprejene sovražnosti, katere v hujškanje in sovraštvo do monarhije in strogo kaznuje vse sokrivce groznega čina. Nasiravno so bile te zahteve povsem pravične, vendar jih Srbija ni sprejela, vsled česar je med Avstrijo in Srbijo nastopilo vojno stanje. Dne 31. julija je bila v naši domovini, kjer je že 36 let vladal mir, razglasena splošna mobilizacija. In vsi čeli so se pripravili domovi, naši mošje in mladeniči so hiteli poročje, da v mečem v roki prisilijo sovražnika, da izpolni svojo dolžnost nasproti naši državi. A zgodilo se je, česar se nismo navedjali. Kot zaščitnica srbskih morilcev je vstala Rusija in napovedala vojsko Avstriji in nje zaveznici Nemčiji, da s tem brani Srbijo. Z vojno napovedjo Rusije pa je bila podtaknjena ista, ki je povzročila svetovni ogenj. Kot zaveznice Rusije so potegnile tudi za meč Anglija, Francoska, Belgija in Tinagora. In zdaj stoje milijoni mož in mladeničev - svet vse Evrope - v bojnih vrstah, nebo rdi od strelor, grom topov, in pušk pretresa zemljo. In je se svetovna vojska, kakršne ne pomni zgodovina. A narodu širne Avstrije, na čelu jim naš presvetli vladar sam, se razpirajo k Gospodu vojskinih trum in prosijo pomoči. Upajmo, da iskrene molitve milijonov izprosijo božji blagoslov naši hrameni armadi, da nam bo Vsemogočni, v njegov roki je zmaga, pomagati vse naše sovražnike in nam kmalu zopet podeti tolikanj razčeljeni mir.